

August Jundase kirjade keelest

Murdepärasusi:

1. pika õõ asemel diftong õe: wõeras, põesa tagand
2. sõna lõpust v kadunud: pühabäe
3. omastav nädali pro nädala
4. osastava lõpus d (kirjakeeles t) põle suremad udist
5. tugevaastmeline seesütlev: selgas, rindas, rindus, polkus, peterburgis
6. põle pro pole 'ei ole'
7. kiriudud 'kirjutatud'
8. ei tahd 'ei tahtnud'
9. Adverbe: seia maale 'siinamaani', vasta 'vastu', pinguldi 'pinguli', kõrvast 'kõrvalt', jüst~üst 'just', üsku 'justkui', sui 'suvi, suvel'
10. Omadussõna ühildumatus järgmeva(te) nimisõna(de)ga: kõigi risti lastele, sureks poisteks, oma weikese kirjadeka

Ega needki nähtused pole järjekindlad. Tekstis on kord nii, kord teisiti, aga mingid vihjed kohalikule murdele siin siiski on.

Ortograafia

Äärmiselt kõikuv.

Arusaamatuks jääb, miks on nii palju sõnaalgulise h ületootlust. Peaaegu kõik täishäälikuga algavad sõnad, kus h-d pole kunagi olnud, on kirjutatud h-ga: hosaks, hõn 'õnn', hära'ära', härge, hema 'ema', hesti 'Eesti' jne, jne Keilakihelkonnas ja terves Põhja-Eestis oli rahvakeeles sõnaalguline h selleks ajaks ammu kadunud.

k, p, t õigekirjutus on kõikuv ja sageli vastupidine sellele, mis kirjakeeles tavaline: kotu, lahdi, labsed, saatedakse

Sõnakasutus

Tolle aja kirjades tavalised väljendid: jumalaga jätan hilma nägemad ja kät andmada, palju tuhad terwiseid saadan, jän Jumalaga sütamest, Teredan jälle oma kirjaka